

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1333

09.11.2018

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Павленка Ю. О., оголошений на засіданні Верховної Ради України 9 листопада 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

« 8 » листопада 2018р.
Вих. № 183/22-61

Прем'єр-міністру України
ГРОЙСМАНУ В.Б.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Про серйозні недоліки винесеного на обговорення проекту Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо реформування системи інституційного догляду та виховання дітей”

Шановний Володимире Борисовичу!

На офіційному сайті Міністерства соціальної політики для обговорення розміщено проект Закону „Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо реформування системи інституційного догляду та виховання дітей”.

У проекті пояснювальної записки до законопроекту зазначається, що:

- система місцевого самоврядування не задовольняє потреби суспільства;
- відсутня належна фахова підтримка сімей з дітьми, які перебувають у складних життєвих обставинах;
- внаслідок недостатньо активної позиції місцевих органів виконавчої влади, повільні темпи розвитку інклюзивного навчання;
- відсутність належного рівня контролю та передбачених законодавством санкцій саме щодо порушень у діяльності місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування;
- центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики з питань сім'ї та дітей, усиновлення та захисту прав дітей не має дієвої процедури вжиття заходів при виявленні порушень прав дітей;
- відсутній чіткий розподіл між органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування функцій, повноважень і відповідальності та

невизначеності формальних показників, за якими можна контролювати та оцінювати ефективність системи забезпечення прав та інтересів дітей.

- нині спостерігається низька спроможність територіальних громад відповідати за збереження життя і здоров'я підростаючого покоління, своєчасне виявлення дітей у стані кризи, соціальний захист дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, та дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах.

Наслідком цього, стверджується у пояснювальній записці, є нелогічне зменшення кількісних показників кризових категорій дітей в умовах соціально-економічної кризи та збройного конфлікту в Україні. Тобто кількість дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, значно зменшується, оскільки такі діти просто не виявляються, по суті ігноруються.

Прошу доручити Мінсоцполітики надати посилання на соціальні дослідження, вивчення досвіду роботи місцевих органів виконавчої влади, матеріали Колегій Мінсоцполітики тощо, за результатами яких зроблені викладені у пояснювальній записці висновки. Також прошу надати роз'яснення чому матеріали, викладені у пояснювальній записці, протирічить відповідям на мої депутатські запити. Наприклад, щодо поширення в Україні явища прихованого сирітства, яке заперечувало Міністерство.

Проект закону утримує норми, які вже були у поточному році розглянуті і відхилені профільним Комітетом Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму. Наприклад, зміни, запропоновані до статей 256-5, 256-6 Сімейного Кодексу України та статті 1 Закону України «Про охорону дитинства» мають всі ознаки дискримінації за шлюбним станом особи. Із понад тисячі діючих дитячих будинків сімейного типу, третина створювалася самотніми особами, які успішно функціонують. До мене надійшла низка листів від батьків-вихователів, громадських активістів з вимогою не підтримувати пропозицію про заборону самотнім особам створювати дитячі будинки сімейного типу.

Прошу надати матеріали та пояснення:

обґрунтування авторів закону про доцільність повторного включення до законопроекту такої норми;

обґрунтування необхідності до Сімейного Кодексу України, який визначає засади шлюбу, особисті немайнові та майнові права і обов'язки подружжя, підстави виникнення, зміст особистих немайнових і майнових прав та обов'язків батьків і дітей, усиновлювачів та усиновлених, інших членів сім'ї та родичів, вносити поняття норму про «послуги догляду та виховання» без визначення самого поняття;

яким чином запропоновані норми погоджуються з законопроектом «Про соціальну роботу», який прийнято Верховною Радою у першому читанні і доопрацьовується за участі Міністерства до другого читання;

чим викликана необхідність по тексту закону конституційне «діти-сироти і діти, позбавлені батьківського піклування» пропонується замінити на «діти-сироти та / або діти, позбавлені батьківського піклування»;

чим викликано бажання авторів законопроекту замінити виконання

батьками-вихователями та прийомними батьками цивільно-правової функції «законний представник дитини» на «надавач послуги догляду та виховання» і як ці зміни узгоджуються з положення Цивільного Кодексу;

чому запропоновані зміни до 12 статті Закону України «Про охорону дитинства» обмежують право батькам або особам, які їх замінюють, отримати від Держави допомогу у виконанні ними своїх обов'язків щодо виховання дітей, захищати права сім'ї, сприяти розвитку системи послуг з підтримки сімей з дітьми та мережі дитячих закладів тільки до сімей, які перебувають у СЖО .

запропоновані зміни до 24 статті Закону України «Про охорону дитинства» фактично знищують статтю, яка деталізує норми статті 52 Конституції України і є такими, що протирічить Сімейному та Цивільному Кодексам і належать за змістом до законів, що регулюють соціальні послуги;

запропоновані зміни до статті 1 Закону України „Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування” протирічать 252 статті Сімейного Кодексу в частині того, що патронат над дитиною не є формою влаштування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

організаційне та фінансове обґрунтування щодо пропозицій про реорганізацію Центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді у центри соціальних служб та ліквідацію Центрів соціально-психологічної реабілітації;

обґрунтування запропонованих змін до Закону України „Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей», які грубо порушують нормо-проектувальну техніку;

інформацію про висновки за проектом “Модернізація системи соціальної підтримки населення України”, які використані під час підготовки даного законопроекту.

Зазначу, що перелік моїх запитань та зауважень до передчасно розміщеного для обговорення на сайті Міністерства соціальної політики проекту Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо реформування системи інституційного догляду та виховання дітей” цим депутатським запитом не вичерпується. Вважаю, що запропонований законопроект не підготовлений до обговорення професійною спільнотою та громадськістю, і, у кращому випадку, може бути затвердженим як Концепція реформування системи інституційного догляду та виховання дітей , а не закон.

З повагою

**Народний депутат України,
Голова міжфракційного об'єднання
«Захист прав дитини – пріоритет держави»**

Ю.О.ПАВЛЕНКО

(посв 183)